

Světové dění a „to pravé“

O etice můžeme filosoficky vážně uvažovat pouze za předpokladu, že předem nevyloučíme možnou souvislost (svázanost, spjatost) tzv. etických norem v běžném smyslu se smyslem celého světového dění (což zároveň nutně znamená, že zahrnuto je také dění nejen dějinné, ale i přírodní). Jinými slovy: když nechceme mravní smýšlení jen subjektivizovat, tj. omezit jeho případnost na lidské myšlení a chování, ale jsme otevřeni úvahám o rozdílu mezi prostě se vyskytujícím a „správným“ či „pravým“, musíme v nějakém smyslu najít oporu pro tento rozdíl i na nižších (a dokonce až nejnižších) úrovních skutečnosti, tedy světové skutečnosti vůbec.

(Písek, 111019-4.)